

**UCHWAŁA NR XL/375/2014
RADY GMINY PORĄBKA**

z dnia 26 czerwca 2014 r.

w sprawie udzielenia odpowiedzi na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa poprzez uchylene Uchwały Nr XXXIV/320/2013 Rady Gminy Porąbka z dnia 30 grudnia 2013 r. w sprawie ceny odprowadzenia 1m³ ścieków oraz opłaty abonamentowej dla zbiorowego odprowadzenia ścieków na terenie Gminy Porąbka na okres od dnia 1.01.2014 r. do 31.12.2014 r.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. 2013 r., poz. 594 z późn. zm.)

**Rada Gminy Porąbka
uchwala, co następuje:**

§ 1.

1. Uznaje się za niezasadne wezwanie do usunięcia naruszenia prawa z dnia 27 maja 2014 r. poprzez uchylene Uchwały Nr XXXIV/320/2013 Rady Gminy Porąbka z dnia 30 grudnia 2013 r. w sprawie ceny odprowadzenia 1m³ ścieków oraz opłaty abonamentowej dla zbiorowego odprowadzenia ścieków na terenie Gminy Porąbka na okres od dnia 1.01.2014 r. do 31.12.2014 r.

2. Przyczyny uzasadniające uznanie wezwania za niezasadne zawarte są w uzasadnieniu stanowiącym integralną część niniejszej uchwały.

§ 2.

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy do powiadomienia wzywającego o podjęciu niniejszej uchwały.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Tadeusz Wawak

UZASADNIENIE

Wezwanie do usunięcia naruszenia prawa nie zasługuje na uwzględnienie. Uchwała Rady Gminy Porąbka z dnia 30 grudnia 2013 roku NR XXXIV/320/2013 jest uchwałą prawidłową, podjętą w oparciu o właściwą podstawę prawną. Wzywający, poza przytoczeniem interesujących fragmentów orzeczeń i publikacji, nie odnoszących się do istoty problemu, w zasadzie nie przedstawił argumentów popierających jego stanowisko. Nie jest prawdą jakoby przedmiotowa uchwała Rady Gminy Porąbka została przyjęta uchwałą Rady Miasta Kęty z dnia 29 listopada 2013 roku. Podstawa prawna Uchwały Rady Gminy Porąbka z dnia 30 grudnia 2013 roku została wyraźnie wskazana w jej treści i nie wiadomo dlaczego Wzywający uważa tę podstawę za wątpliwą. Podkreślenia wymaga fakt, iż uchwałę o tej treści Rada Gminy podejmuje już od wielu lat, a jej treść była weryfikowana na drodze postępowania sądowego, w trakcie którego Naczelny Sąd Administracyjny potwierdził jej zgodność z prawem (vide; wyrok NSA z dnia 16 listopada 2006 r. sygn. akt: II OSK 1365/05).

Od daty ww. orzeczenia stan faktyczny i stan prawny nie uległ zmianie. Wzywającemu, jako wieloletniemu radnemu - fakty te powinny być znane. Radny uczestnicząc w pracach Rady Gminy ma możliwość wyrażenia swej woli, ma również możliwość zapoznania się z argumentami i poglądami innych osób pracujących w organach Gminy. *"Pełnienie funkcji w organach samorządu terytorialnego czy legitymowanie się mandatem radnego nie ujmuje ani nie zwiększa uprawnień podmiotu określonego w art. 101 ust. 1 u.s.g."* (vide: wyrok NSA z dnia 1 października 2001 r., II SA 1436/01, LEX nr 53379). Ponadto jak wynika z postanowienia NSA z dnia 9 listopada 1995 r., II SA 1933-1934/95, ONSA 1996, nr 4, poz. 170,: *"Radny nie jest wyodrębnionym podmiotem uprawnionym do zaskarżania do sądu administracyjnego uchwał rady gminy podjętych wbrew jego woli ujawnionej podczas głosowania"*; sytuacji radnego jako podmiotu legitymowanego do wniesienia skargi z art. 101 u.s.g. dotyczy także np. wyrok NSA z dnia 25 maja 1992 r., SA/Wr 601/92, ONSA 1992, nr 3-4, poz. 89, w którym stwierdzono, że: *"Korzystanie z praw radnego" nie obejmuje uprawnień do zaskarżenia uchwały rady gminy (art. 101 u.s.g.) przed NSA. Samo kwestionowanie legalności czy też celowości uchwały rady gminy przez jej radnego nie narusza jeszcze jego interesu prawnego lub uprawnień w świetle art. 101 ust. 1 u.s.g."*. Jednakże w sytuacji gdy radny, kierując się interesem własnym, a nie interesem gminy dojdzie do wniosku, iż należy zaskarżyć uchwałę Rady Gminy, to niewątpliwie winien w tym celu wezwać do usunięcia naruszenia jego interesu prawnego lub uprawnień.

Przepis art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym nie daje uprawnień do wniesienia skargi tylko celem wykazania, że zaskarżona uchwała została podjęta z naruszeniem prawa, jeżeli naruszenie to nie łączy się z naruszeniem interesu prawnego lub uprawnień skarżącego. Ww. przepis daje legitymację do zaskarżenia uchwały organu gminy do sądu administracyjnego każdemu, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone tą uchwałą. Przesłanką skargi jest naruszenie indywidualnego interesu prawnego skarżącego, a nie np. ewentualne naruszenie interesu ogólnego. Interes powinien być osobisty, własny, indywidualny. *"Musi to być interes o charakterze osobistym czyli własny, zindywidualizowany i skonkretyzowany. Interes ten musi wynikać ze ściśle określonego przepisu prawa oraz odnosić się wprost do podmiotu kwestionującego akt prawa miejscowego i dotyczyć bezpośrednio tego podmiotu"* (wyrok NSA z dnia 23 maja 2002 r., IV SA 1486/01, niepubl.).

Zdaniem Rady Gminy wzywający ma taki interes, jednakże jest to interes faktyczny, a nie prawny, który to interes jednak nie daje podstaw do skutecznego wniesienia skargi w trybie art. 101 ust. 1 powołanej ustawy. Na podstawie powołanego przepisu nie można zaskarżyć uchwały tylko na tej podstawie, że Wzywający uważa, iż narusza ona prawo.

Wzywający przedmiotowej uchwale zarzuca:

- 1) naruszenie konstytucyjnej zasady sprawiedliwości społecznej wyrażonej w art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej;
- 2) naruszenie zasady pogłębiania zaufania obywateli do państwa wyrażanej w art. 8 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Powołane przez wzywającego przepisy, z uwagi na zawarte w nim normy prawa ustrojowego i administracyjnego nie mogą stanowić samodzielnej podstawy do wykazania się interesem prawnym, a tym bardziej do wykazania naruszenia tego interesu prawnego przez podmiot wnoszący skargę w trybie art. 101 ustawy o samorządzie gminnym (por. także wyrok WSA w Opolu z dnia 17 marca 2008 r., sygn. akt II SA/Op

422/07, opubl. w Lex 506972). Warunkiem uznania legitymacji procesowej na tle art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, jest to, aby konsekwencją podjętej uchwały było ograniczenie lub pozbawienie skarżącego konkretnych uprawnień mających oparcie w przepisach prawa materialnego. Przepisy prawa przytoczone przez wzywającego nie formułują w sposób bezpośredni obowiązku bądź uprawnienia dla wzywającego, lecz stanowią wytyczne dla kierunków rozwoju państwa i jego systemu prawnego. Warunkiem uznania legitymacji procesowej na tle art. 101 ust. 1 u.s.g. jest, aby konsekwencją uchwały rady gminy było ograniczenie lub pozbawienie skarżącego konkretnych uprawnień mających oparcie w przepisach prawa materialnego, bowiem o istnieniu interesu prawnego stanowią przepisy prawa materialnego powszechnie obowiązującego.

Ponadto podkreślenia wymaga fakt, że:

- zgodnie z regulacją zawartą w art. 101 ust. 1 u.s.g. przedmiotem zaskarżenia do sądu administracyjnego są uchwały lub zarządzenia organów gminy w sprawach z zakresu administracji publicznej;
- skarga powszechna na uchwałę rady gminy jest niedopuszczalna, jeżeli w sprawie orzekał już sąd administracyjny (vide: wyrok NSA z dnia 16 listopada 2006 r. sygn. akt: II OSK 1365/05).

Rozbudowane wyjaśnienia zawarte w treści niniejszego uzasadnienia mają w szczególności na celu ograniczenie wydatków z budżetu gminy, zwłaszcza w sytuacji ich notorycznego braku, na udowadnianie rzeczy, które zdają się być oczywistymi.